

Oda a la filosofia

Un relat de: [Unicorn Gris](#)

Oh, filosofia del meu cor,
des dels meus estudis de COU que et porto a dintre,
has estat la meva companya, a vegades mestra, a vegades madrastra,
m'has fet entendre que a la vida hi ha il·lusió i a vegades duresa,
també amb tu he après que no ets bona companya de diàlegs,
no perquè no resultis interessant, en certa manera,
sinó perquè incordies a qui no li interessi pensar,
sinó beure i reposar, i reposar i reposar,
i riure's del dèbil si té un argument,
i si no té un argument, se'l inventa o el recorda.
Perquè trobo que saber molt és bona cosa,
perquè ésser esclau de la societat no em mola,
vull ser amo de mi mateix,
no un vaixell que la societat mou on vol,
i vull ser feliç sentint-me poderós.
Potser la ciència sap què és la realitat fins a cert punt,
però la filosofia obre altres portes
que la ciència no pot retenir sinó amb altres filosofies
especialment amb les del remaleït Hume.
Potser un dia diré més sobre aquest tema,
però per ara ja és suficient, ¿no trobeu?

Sigues benvingut a Lletra Perenne: <http://lletra-perenne.fandom.com/ca>